

[Thorndahl]

lede lande er i langt den dårligste situation med hensyn til pantsætning til udlandet og arbejdsløshed.

Såfremt spørgsmålet derfor kan besvares bekræftende, og hvis man forestillede sig, at socialdemokratiet havde respekt for sine egne udtalelser, at socialdemokratiet ønskede at være troværdigt, og hvis socialdemokratiet havde respekt for den danske befolkning, hvis interesse partiet så åbenbart ikke kan varetage, heller ikke engang i forhold til sine egne løfter, så ville regeringen nu trække sig tilbage.

Besvarelse (11/9 80):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Da vi i 1974-75 formulerede vor politik, stod vi over for en international krise, som man i alle lande regnede med ville blive af kort varighed.

I dag kan vi se, at den internationale krise har bidt sig fast og har fået karakter af en mere varig tilstand. Arbejdsløsheden er høj i alle lande, og selv de økonomisk stærkeste lande har oplevet en væsentlig forringelse af deres betalingsbalance. Vore eksportmarkeder er stagnerende, og vi har på ny oplevet en voldsom forringelse af bytteforholdet i 1979-80.

De muligheder, der fandtes under, hvad der måtte bedømmes som en kortvarig og begrænset krise, eksisterer selvsagt ikke på samme måde under en krise af dybere og mere permanent karakter.

Vi søger fortsat at føre en politik, der kan genskabe troen på fremtiden, men vi styrker ikke denne tro mere varigt ved at foregøgle, at vi kan nå resultater, som det er urealistisk at regne med.

Spm. nr. 1255

Til *ministeren for kulturelle anliggender (5/9 80)* af:

Poulsgaard (FP):

»Vil ministeren, der ifølge pressen har fået den geniale idé, at museernes entréindtægter for fremtiden skal tilfalde museerne selv i stedet for som hidtil staten, i den forbindelse drage omsorg for, at de bevillinger, staten giver museerne, i fremtiden vil falde i takt med de entréindtægter, museerne nu selv får at disponere over?«

Begrundelse

I pressen kan man læse, at ministeren overvejer, om museernes entréindtægter ikke for fremtiden skal tilfalde museerne selv i stedet for staten som hidtil – altså en slet skjult forøgelse af bevillingerne her i disse sparetider, medmindre ministeren da i samme omgang mindsker bevillingerne til museerne tilsvarende. Der ville så være håb om med tiden at opnå, at museerne kom til at hvile i sig selv økonomisk.

Besvarelse (11/9 80):

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

Som følge af de seneste års stadig mere begrænsede bevillingsrammer har det i stigende grad vist sig vanskeligt for de statslige museer at afsætte midler inden for de almindelige driftsbudgetter til gennemførelse af større særudstillinger og lignende.

På denne baggrund har jeg stillet forslag om, at de statslige museer får tilladelse til at anvende entré- og salgsideindtægter ved særudstillinger til dækning helt eller delvis af de direkte udgifter til disse særudstillinger, således at et eventuelt overskud ved et særarrangement – med fradrag af en vis procentdel til dækning af generalomkostninger – kan overføres til dækning af udgifterne ved nye særudstillinger.

Jeg vil gerne understrege, at denne ordning netop kun skal gælde for museernes særudstillinger, hvor det er rimeligt og sædvanligt at opkræve en vis entré.

Det er fortsat min opfattelse, at der som udgangspunkt bør være gratis adgang til de permanente samlinger på statens museer, og der vil således ikke blive tale om at nedsætte de almindelige driftsbevillinger til museerne med henvisning til mit forslag, der som nævnt alene skal give museerne mulighed for at disponere over indtægterne fra særudstillinger til dækning af de direkte udgifter ved sådanne udstillinger.

Spm. nr. 1256

Til *statsministeren (5/9 80)* af:

Halvgaard (FP):

»Er statsministeren enig med sin partifælle Jytte Hilden, når hun i en udtalelse foreslår,